

Zaak 2019-185

Datum uitspraak: 13 november 2019

Uitspraak van het College van beroep voor de examens inzake het geding tussen:

appellant,

en

de Commissie voor de examens van de Open Universiteit, gevestigd te Heerlen, verweerster.

I. PROCESVERLOOP

1. Bij brief d.d. 30 juli 2019, met daarbij behorende bijlagen (inhoud vrijstellingsbesluit), heeft verweerster beslist op het vrijstellingsverzoek van appellant voor de wo-opleiding Bachelor Rechtsgeleerdheid.
2. Bij brief (met bijlagen), door het College van beroep voor de examens van de Open Universiteit (hierna te noemen: het College) ontvangen op 23 augustus 2019, heeft appellant beroep hiertegen ingesteld.
3. Verweerster en appellant zijn niet gekomen tot een minnelijke schikking, naar aanleiding waarvan appellant heeft doorgegeven dat hij zijn beroep wenst door te zetten.
4. Verweerster heeft daartoe een verweerschrift met de daarbij horende bijlagen overgelegd.
5. Het College heeft het beroep van appellant behandeld in een openbare zitting op 16 oktober 2019, alwaar appellant telefonisch werd gehoord. Namens verweerster zijn verschenen mevrouw mr. M.F.R.H. Ruijschop, ambtelijk secretaris Commissie voor de examens, en mevrouw mr. A.H.E.C. Jordaans, lid van de Commissie Vrijstelling en Toelating Rechtswetenschappen (thans de Examenkamer).

II. MOTIVERING

1. Uit het verhandelde ter zitting en uit hetgeen door partijen in de overgelegde stukken naar voren is gebracht, is voor het College het volgende komen vast te staan.
2. Het beroep van appellant richt zich tegen het vrijstellingsbesluit van 30 juli 2019, inhoudende dat aan appellant vrijstelling is verleend voor 15 studiepunten binnen de vrije ruimte ten behoeve van de wo-opleiding Bachelor Rechtsgeleerdheid
3. Appellant draagt ter hoorzitting aan dat hij geen verzoek heeft ingediend voor vrijstelling op grond van praktijkervaring, wel begrijpt appellant dat dit een andere procedure is dan de procedure vrijstelling op basis van eerder gevolgd hoger onderwijs.
4. Appellant stelt tijdens de zitting dat hij de cursus rechtsfilosofie en internationaal recht aanvullend vrijgesteld wenst te krijgen, daar appellant van mening is dat deze cursussen van de Open Universiteit naar inhoud overeenkomen met cursussen die appellant in Syrië heeft afgerond. Appellant stelt dat appellant aanvullende papieren kan leveren waaruit volgt dat de gevolgde studie in Syrië gelijkwaardig is aan de studie zoals deze wordt aangeboden bij de Open Universiteit. Deze aanvullende documenten kan appellant binnen een maand toezenden aan verweerders.
5. Appellant schets tevens een beeld van studenten die op basis van een gelijk diploma, meer vrijstelling hebben ontvangen bij de Universiteit van Amsterdam (ongeveer anderhalf jaar vrijstelling) en de

- Universiteit van Tilburg (ongeveer een jaar vrijstelling). Ook stelt appellant dat de studieadviseur van de Open Universiteit appellant heeft toegezegd dat hij in aanmerking zou komen voor een jaar vrijstelling.
6. Ingevolge artikel 7.61, eerste lid, sub e van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek kan bij het College door een belanghebbende beroep worden ingesteld tegen beslissingen van examencommissies en examinatoren, tot welke beslissingen ook vrijstellingsbeslissingen gerekend moeten worden. Hierbij stelt het College voorop dat vrijstelling van deelname aan tentaminering voor een gedeelte van een opleiding wordt verleend indien daarom is verzocht en de student naar het oordeel van de Commissie voor de examens op grond van elders opgedane kennis en/of vaardigheden dan wel elders verrichte prestaties heeft bewezen reeds aan de gestelde eisen te hebben voldaan.
 7. Door de in dit verband aan verweerster toekomende beoordelingsruimte zijn de toetsingsmogelijkheden van het College beperkt. Het College dient zich bij deze toetsing te beperken tot de vraag of verweerster in redelijkheid bij de waardering van alle voor de beslissing relevante gegevens tot haar oordeel heeft gehandeld in strijd met een regel van geschreven of ongeschreven recht. Door de hantering van een vaste maatstaf voor deze beoordelingsruimte door verweerster kan een willekeurig oordeel worden voorkomen, mits deze maatstaf zelf in abstracto niet willekeurig kan worden genoemd en in de te beslissen situatie onverkort werd aangelegd. Voor afwijking van die maatstaf is slechts ruimte indien aantoonbaar de concrete omstandigheden van het geval tot zodanige afwijking aanleiding geven.
 8. Als maatstaf voor de beoordeling van vrijstellingsverzoeken wordt door verweerster aangelegd dat de door verzoeker gevolgde opleiding naar inhoud, niveau en omvang in voldoende mate overeen dient te stemmen met de opleiding van de Open Universiteit waarvoor vrijstelling wordt verzocht.
 9. Verweerster stelt dat zij enkel vrijstelling kan toekennen op basis van door de appellant overlegde informatie. Appellant heeft geen gewaarmerkte bewijsmiddelen overlegt op basis waarvan verweerster tot een ander inzicht had kunnen komen. Wanneer appellant vrijstelling wenst te ontvangen voor de cursussen Rechtsfilosofie en Internationaal recht, dan dient appellant een nieuw vrijstellingsverzoek in te dienen.
 10. Verweerster benadrukt dat vrijstellingen worden afgegeven op grond van de op het moment dat het verzoek wordt gedaan geldende Onderwijs- en examenregeling (OER), waardoor een nieuw vrijstellingsverzoek mogelijk niet veel kans van slagen heeft.
 11. Het College overweegt dat zij de inhoud van het gesprek met de studieadviseur niet kent. Voorts volgt uit artikel 7.12b WHW dat enkel de Examencommissie bevoegd is vrijstellingen te verlenen, deze bevoegdheid komt niet toe aan de studieadviseur, hetgeen voor appellant kenbaar is. Al dan niet door de studieadviseur gewekte verwachtingen vormen daarom onvoldoende basis om vrijstelling toe te kennen.
 12. De gronden waarop de examencommissie voor eerder met goed gevolg afgelegde tentamens of examens in het hoger onderwijs, dan wel voor buiten het hoger onderwijs opgedane kennis of vaardigheden, vrijstelling kan verlenen van het afleggen van een of meer tentamens worden ingevolge artikel 7.13 WHW omschreven in de OER.
 13. Het College constateert dat verweerster in de onderhavige beroepszaak met inachtneming van deze maatstaf inhoudelijk heeft bekeken in hoeverre de door appellant gevolgde opleidingen aanleiding vormen om vrijstellingen te verlenen op basis van de vigerende OER.
 14. Het College volgt verweerster in haar verweer dat universiteiten zelf de regels omtrent vrijstelling en toelating bepalen en deze afstemmen op hun eigen bachelor programmering en cursusaanbod, hetgeen er toe kan leiden dat appellant bij andere universiteiten meer vrijstelling kan krijgen. Vrijstelling wordt verleend wanneer de reeds gevolgde cursussen overlap vertonen naar inhoud, omvang en niveau met cursussen die door de OU worden aangeboden.
 15. Bij de beoordeling van een vrijstellingsverzoek is bepalend welk vrijstellingenbeleid op het moment dat het verzoek gedaan wordt geldt en niet welk vrijstellingenbeleid gehanteerd wordt door andere universiteiten.
 16. Het College is van mening dat verweerster hiermee op goede gronden het vrijstellingsverzoek van appellant heeft beoordeeld en dat in de thans te beoordelen situatie, de concrete omstandigheden van het geval ook geen aanleiding vormen om van deze regelgeving en het gehanteerde beleid af te wijken.
 17. Het College heeft uit de overgelegde stukken en het verhandelde ter zitting geen aanwijzingen gevonden die tot het oordeel zouden kunnen leiden dat sprake is van een (kennelijk) onredelijk en/of onzorgvuldig besluit nu appellant enkel kan aantonen dat de reeds gevolgde cursussen qua niveau

- overeenkomen met de cursussen zoals deze worden aangeboden door de OU, maar niet dat deze ook qua inhoud en omvang daarmee overeenstemmen.
18. Voor zover appellant vrijstelling wenst te ontvangen op basis van praktijkervaring, concludeert het College dat de Open Universiteit hier een aparte procedure voor aanbiedt die open staat voor appellant.
 19. Het voorgaande leidt, nu voorts niet is gebleken van feiten of omstandigheden die tot een ander oordeel zouden kunnen leiden, tot de volgende beslissing.

III. BESLISSING

Gelet op artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek beslist het College als volgt.

Het College verklaart het beroep ongegrond

Aldus gedaan door mr. T.M. Schelfhout, voorzitter, H.C.E. Pepels en drs. I.V. Storm-Steveldmans, leden, alsmede mr. M. Eurlings als plaatsvervangend secretaris, op 13 november 2019.

w.g. de plaatsvervangend secretaris,

w.g. de voorzitter,

mr. M. Eurlings

mr. Th.M. Schelfhout

voor eensluidend afschrift,

mr. M. Eurlings

Tegen een besluit van het College van beroep voor de examens kan door een betrokkene binnen zes weken na verzending van dat besluit beroep worden ingesteld bij het College van Beroep voor het hoger onderwijs (artikel 7.66 WHW), Postbus 16137, 2500 BC Den Haag

